

ABSTRAKT

Leishmanioóza je typické protozoární onemocnění, které se do hostitele přenáší při sání flebotoma. V průběhu sání infikovaného flebotoma dochází nejen k přenosu leishmanií, ale i sliny samotného flebotoma jsou při sání inokulovány do hostitele. Tyto sliny silně ovlivňují odpověď imunitního systému. U hostitelů, kteří se ještě nesetkali se slinami flebotomů je průběh infekce většinou horší. U kožní leishmaniózy se vyvíjejí kožní léze dříveji, bývají destruktivnější, zůstávají déle a jejich vyléčení není vždy podmínkou. U hostitelů žijících v endemických oblastech výskytu leishmaniózy a jejich přenašečů bývají hostitelé často vystaveni opakovanému sání neinfikovaných flebotomů. Na hostitele působí opakovaně inokulované sliny antigeny a indukují tvorbu specifické buněčné a protilátkové odpovědi. Buněčná a protilátkové odpověď není stejná u všech hostitelů. U myši a psů, kteří patří mezi nejčastější laboratorní modely, jsou podmínky pro sledování vývoje leishmaniové infekce o poznání lepší než u lidí. U lidí jako hostitelů je těžké sledovat vývoj leishmaniové infekce po předchozí expozici, proto se u lidí především sledují hladiny protilátek proti slinám flebotomů. Podle hladin specifických protilátek můžeme u hostitelů určit míru poštipání flebotomy a riziko přenosu leishmaniózy.

Klíčová slova: protilátky, IgG, *Phlebotomus*, *Lutzomyia*